

ಬಾಯಿಗಿಟ್ವಾಗ ಪ್ರ್ಯಾಕೆಚ್‌ ಡೀಲ್‌ನಂತೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುವ ನೆನಪ್ಪಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಒಂದು ಭಾಗ ಅಂತ ಭಾಸವಾಗುತ್ತೆ.

ಅದರೂ ಮುಗಳಾಗಿ ಕಾಣುವ ಅಮೃತಿರು ಮಹಾಭಾರತದ ಕುಟಿಯ ಹಾಗೆ ಸದಾ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶುರುವಾಗುವ ರಾಜಕೀಯಗಳು ಸಮುದ್ರ ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ಮುದಿಸಿದ್ದುವರು ಹಾಗೆ ಸುಯ್ಯೋ ಎಂದು ಬರುವ ನೊರೆನೊರೆಯ ಅಲೆ ನೆಲದ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಉಸುಕನ್ನು ಜಾಲಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಕಾಲಡಿಯ ಉಸುಕನ್ನು ಸರಿಸಿ ಪಾದವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾ ಮದುಗಿಸುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಎನ್ನುವ ದಿಗ್ಭರಣ ಆಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಪ್ರವೇಶ ಫಟ್ಟಿನ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಘೇಳನ ತಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಅಮ್ಮ ಮಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುವ ತಿಕ್ಕಾಟೆ ಅಪ್ಪೆ ಮಗ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುವ ತಿಕ್ಕಾಟೆ ಸಮ್ಮ ಇರಬಹುದು. ಹಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಪೇಟೆ ಸೇರಿದ ಮೊದಲನೆ ಹೀಳಿಗೆಯ ಅಮೃತಿರು ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸರ್ವಾರ್ಥಕಾರಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಹಕ್ಕು ಚಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲಾ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು. ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ವರ ವಾರಗೆಯಂತಹ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿ ಬಂದರೆ ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರು ಕೇಳುವಾಗಲೂ ಅನುಮಾನಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿಯ ಮನೆಯ ಕತ್ತಲು ಕಸಗಳನ್ನು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮೀರುವ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಅದು.

ತಾವು ದೊಡ್ಡವರ ಕ್ಷೇತ್ರಗೇ ಕೆಲಸ ಕಲಿತ್ತಿದ್ದಿ ಅತ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಭಾರೀ ಹೊಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿ ಅನ್ನವುದನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾ ಆಗಾಗ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಮಾನಸಿಕ ಫಿರತೆ ದೊರಕದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ. ಯಾಕಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು ಉಂಡ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೋಳಿಯುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ಅದೇ ಒಂದು ಮಹಾನ್ ಪ್ರಗತಿ.

ಇನ್ನು ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೃತಿರು ಎಷ್ಟು ನಿಪ್ಪರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದರೆ ಮಕ್ಕಳೇನಾದರೂ ಅನ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲವು ಅಮೃತಿರು ತಾವೇ ಮುಂಬಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತಂಗಳು ಅನ್ನ ಉಂಡು ಕಾಲಕಲೆಯುತ್ತಿದ್ದರೇ ಹೊರತು ಅಸ್ತಿತ್ವಿಯೂ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಅನ್ನ ಉಣಿತ್ತಿರಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ, “ನಿಮಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಜಪ್ಪಿರಿಸಕ್ಕೆ ಬರಲ್ಲ. ಟ್ಲೈನಾಗಿ ಅಕ್ಕಿ ತ್ವರಿಯಲ್ಲ... ಆಟ ಆಡಿ ಬಂದು ಕ್ಕೆ ಟ್ಲೈನಾಗಿ ತ್ವರಿಕಂಡಿರಲ್ಲ” ಹೀಗೆ ಏನೇನೋ ಕಾರಣಗಳು.

ಇವರು ಮಾಡುವ ಅಡುಗೆ ಕೇಳಿ ನೋಡಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಂತ ಹೋದರೆ ಭಜರಿ “ಅಂದಾಜು” ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿಸುವುದು. ಒಂದು ಅಥವಾ ಒಂದೂವರೆ ಪಾವು ಅಕ್ಕಿ, ಒಂದು ಮುಸ್ಕಿ ಅಥವಾ ಅಡ್ಡಿತ ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞಾನ ಬೇಳೆ, ತಲೆ ಒಡ್ಡು ಒಂದು ಲೋಟ ಜ್ಞಾಳ, ಮ್ಯಾಲೆ ನಾಕು ಕಾಳು ಹಂಗೇ ಹಾಕು – ಹೀಗ್ಲೂ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಿಪುದು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅಡುಗೆ ಕರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿರಂತೂ ಮುಗಿದೇ ಹೋಯಿತು ಕಥೆ. ಅವೇಲೆ ಮಂದ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಹುರಿಯುವ ಕ್ರಮ, ಯಾವಾದಾದ ಹೇಳೆ ಯಾವುದು ಹುರಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಬೋಕಟ್ಟು. ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ರುಬ್ಬುವುದು ಅನುವಾಗಲೂ ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮೀರುವಂತಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಹೊರಡುವ ರುಸಿ ಅಳ್ಳಿಯಂದರು ಅಮೃತಿರದ್ದೇ ಸರ್ವ ಶೈವ ಅಂತ ಬೆಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಮ್ಮ ಬಿಗುಮಾನವನ್ನು ನೀವು ನಿಲಾಕ್ಷ್ಯಸಚೀಕೆ.

ಇನ್ನು ಇದನ್ನೇಲ್ಲಾ ಮೀರಿ ಹೇಗೋ ಯುದ್ಧ ಜಯಿಸಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದು ಕಲಿತರೆ ಇನ್ನೊಂದು ತಲೆ ನೋವು. “ಸರಿಯಾಗಿ ಹುದ್ದಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾಗಿ ಬೇಸಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾತ್ರ